

Скарбничка

ОБЕЗЬЯНЫ - ФОТОГРАФИ 2

ЧОТИРИ БАНОЧКИ ВАРЕННЯ 3

ПРИГОДИ ШУКАЧІВ
ПЕРВЫЙ СНЕГОПАД 4

УРОК КРИВОГО ГВОЗДЯ 5

ПТАШИНЕ ЩАСТЯ 7

ПІДГОТОВКА ЗВІРІВ ДО ЗИМИ 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9

СВІТЛОФОР 10

Марія Власюк

Добрий Горобець отримує нагороду

Настала зима. Справжня, морозна. Дні стали короткими, а ночі – довгими. Випав перший сніг. Усе навкруги, на радість дітворі, вкрилося білою пухнастою ковдрою. Проте маленьким горобчикам, котрі не відлетіли у теплі краї, стало ще складніше знаходити собі їжу. Голод утамували гіркими плодами горобини, які ще де-не-де залишилися на деревах.

Засяяло яскраве, але холодне зимове сонечко. Горобець вилетів зі свого гніздечка погрітися та їжі пошукати. Він вже не одну зиму перезимував, тому добре знав, де знайти свіжі крихти, тому відразу полетів на дитячий майданчик. Горобець примостився на гілці горобини на безпечній відстані від людей і почав спостерігати, покльовуючи ягоди горобини. День був гарний, тому дітей на майданчику було багато. У своїх теплих куртках і штанцях, шапках і шарфиках вони були схожі на великих пташок. Горобець уважно спостерігав, коли хтось із них почне їсти щось смачненьке і коли падатимуть крихти. Але морозного дня мами не давали дітям їжі на вулиці. Горобець змерз і хотів летіти геть, як раптом побачив, що одна маленька дівчинка дістала

з кишені печиво і почала їсти. Кришки впали на сніг. Горобець зачекав, доки дівчинка відійде на безпечну відстань, підлетів і схопив крихту. Потім полетів із нею в кущі, де розпочав ділити свій обід. Та раптом Горобець почув над собою якісь звуки. Над ним було гніздо, у якому сиділи малі горобенята і жалібно пищали: «Мамо, їсти! Мамо, їсти!» «Потерпіть, маленькі, – втішала їх Горобчиха, – ось стане тепліше – і полечу вам по їжу. А зараз не можу, бо ж ви замерзнете». «Бідна малеча, – подумав Горобець, – напевно, вилупилися наприкінці літа. Як їх тепер серед зими вигодувати?» Він згадав, як у них колись також пізно вилупилися пташенята і яка тоді холодна зима була. Проте їх було двоє: поки дружина дітей зігривала, він постійно по їжу літав. А тут, у гнізді, сама Горобчиха. Як їй самій дітей і прогодувати, і зігріти? «Що ж, я собі ще знайду», – вирішив Горобець і, схопивши велику крихту, підлетів до гнізда. «Тримай», – цвірінкнув він, віддавши Горобчисі увесь свій обід. «Дякую, дякую!» – почув він услід. Потім Горобець повернувся на майданчик. Втоптавши черевичками навкруги гойдалок сніг,

дітки розійшлися. Горобець покружляв-покружляв над їхніми слідами, але нічого не знайшов. У животі бурчало від голоду, а мороз ставав сильнішим. «Зате горобенят урятував», – втішав себе Горобець. Та потрібно було вже летіти на нічліг, бо сонечко швидко сідало. Підбадьорившись надією, що завтрашній день буде кращим, Горобець, піднявшись у небо, полетів до свого гнізда. Але дорогою він помітив, що біля однієї горобини зібралося дуже багато птахів. Одні відлітали, інші прилітали, усі збуджено цвірінкали. «Невже на ягоди так налетіли?» – подумав Горобець. І тут він помітив те, чого раніше там не було: до гілки був підвішений дивний якийсь предмет, схожий на невеличку хатинку. Горобець підлетів ближче і зрозумів, чому туди позліталися горобці й синички з усього району, – у тій хатинці було повно насіння і крихт! Ото радість! Горобець того вечора вперше за зиму ліг спати ситим. А коли ситий, то й мороз не такий страшний. Але перш ніж заснути, він подумав: «Справді Бог добрий, за ту крихту, яку я віддав голодним горобеняткам, Він винагородив мене щедрою вечерею».

3D-ПРИНТЕР И СЧАСТЬЕ ЛЮТИКА

2

БАБУСИН СІК

6

«Я ТЕБЯ НИКОГДА
НЕ ОСТАВЛЮ»

11

ЗВОНОК О ПОМОЩИ

«Это 911. Чем я могу вам помочь?» – спросил диспетчер, подняв трубку телефона. В ответ он услышал настойчивый, требовательный лай собаки. «Наверное, что-то случилось», – подумал он. Выяснив адрес, откуда раздался звонок, диспетчер направил туда полицейского, чтобы выяснить ситуацию.

Офицер приехал по указанному адресу и обнаружил собаку породы ротвейлер, смотрящую на него из окна прихожей. Он постучал в дверь, а потом крикнул: «Кто-нибудь есть дома?» Но к двери никто не подходил. Подергав ручку, офицер обнаружил, что дверь приоткрыта. Он осторожно открыл дверь и обнаружил женщину, лежащую без сознания на полу.



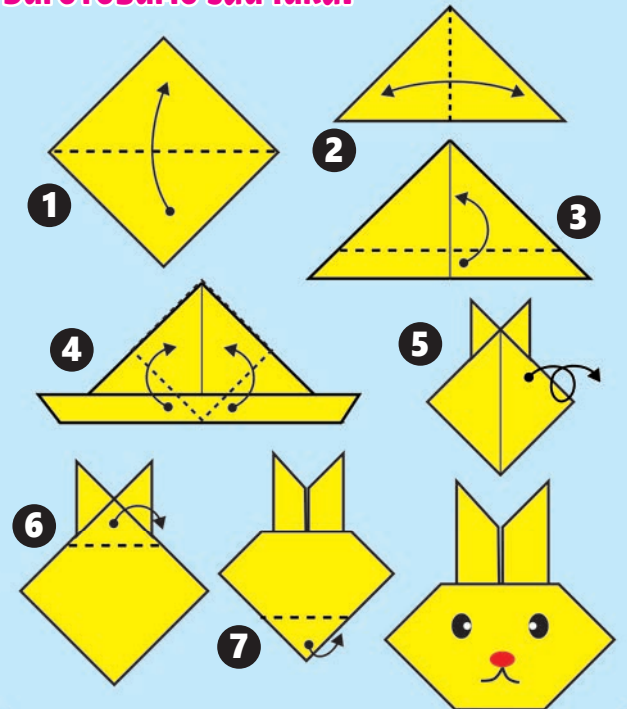
Быстро осмотрев женщину, офицер понял, что случилось. Пожилая женщина, упав с инвалидного кресла, ударила головой об пол. Вскоре приехала машина скорой помощи, собака оставалась постоянно возле женщины, пока санитары несли ее в машину.

В больнице женщина пришла в себя. Она осталась жива благодаря своей собаке по кличке Вера. Вера – не обычная собака. Она обучена помогать своему хозяину по дому. Собака знала, как набрать телефонный номер, чтобы позвать на помощь. Пожилая женщина сама не могла позвонить по телефону, но, к счастью, ее собака знала, как позаботиться о ней.

Как замечательно, когда рядом есть тот, кто готов тебе помочь!

Хелен Робинсон

Виготовимо зайчика.



Знайди пару.
З'єднай однакові
рукавички.



Розфарбуй.



Подолай лабіринт.



3D-ПРИНТЕР И СЧАСТЬЕ ЛЮТИКА

В живом уголке одной тexasской школы вылупился из яйца очень знаменитый сегодня домашний белый селезень Лютик. К сожалению, левая нога у него оказалась вывернутой, что не мешало ему плавать, но причиняло боль при ходьбе. Школьники решили передать Лютика туда, где о нем смогут позаботиться. Так селезень оказался в приюте для водоплавающих птиц.

Левую ногу селезню пришлось частично ампутировать, но Лютик по-прежнему не мог нормально ходить – теперь он заваливался на левый бок, пытаясь опереться на культю, и постоянно ранил ее.

Когда в компании, которая занимается 3D-печатью, узнали о проблеме Лютика, они предложили свои услуги. Но для чего птице

3D-принтер? Оказалось, что для Лютика это как раз то, что надо.

В компании отсканировали левую ногу сестры Лютика Минни, сделали компьютерную модель, потом изготовили форму, куда залили силикон. Так получился протез для Лютика.

Селезень получил то, чего ему не хватало для счастья, – ногу, чтобы ходить и плавать, как все обычные утки.

В результате всех своих приключений селезень прославился на весь мир.

Если тебе действительно чего-то не хватает, чтобы быть счастливым, Бог пошлет тебе это. Обратись к Нему за помощью.

Жаклин Телло Айяла



ОБЕЗЬЯНЫ - ФОТОГРАФЫ

Мне на глаза попала фотография семьи хохлатых павианов, обитающих на индонезийском острове Сулавеси. Шерсть у этих обезьян совершенно черная, радужная оболочка глаза оранжевая, нос длинный и приплюснутый, а на голове красуется стоящий торчком пучок шерсти.

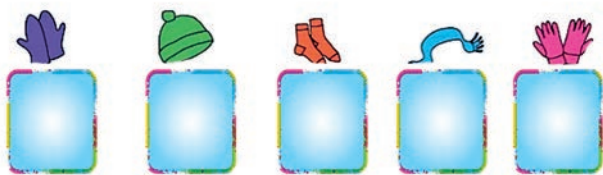
Когда британский фотограф-натуралист Дэвид Слейтер делал снимки в одном из национальных парков Индонезии, где обитают эти животные, он отвлекся на некоторое время и оставил без присмотра свою камеру, стоявшую на треноге. Павианы очень заинтересовались незнакомым предметом, утащили камеру и принялись нажимать на кнопки.

Очень довольные вспышками и щелчками, которые слышались из камеры, они раз за разом нажимали кнопку затвора, сделав ряд снимков – самих себя и фотографа, который наблюдал за происходящим, не зная, как реагировать.

Хотя большинство снимков, сделанных обезьянами, были размыты и смазаны, среди них нашлись и фотографии хорошего качества, так что Слейтер не сожалел о приключении. Сами того не зная, павианы устроили себе селфи, им осталось только разместить снимки в какой-нибудь социальной сети!

Эти фотографии, облетевшие весь мир, напоминают мне о происходящем в нашей жизни. Часто бывает, что кто-то нас фотографирует, а потом выкладывает снимки в социальных сетях. Может оказаться, что эти фото многое расскажут о тебе, хотя не ты их делал и не ты разместил в Интернете.

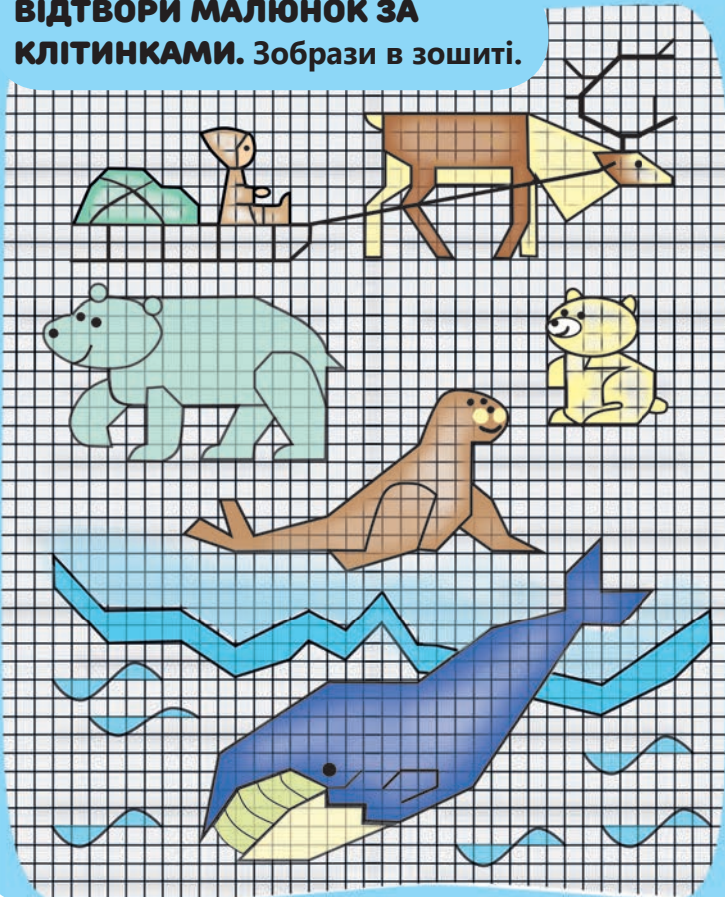
Помни, что твой аккаунт в социальной сети сообщает всем о том, кто контролирует твою жизнь. Пусть никакой «павиан-фотограф» не застанет тебя врасплох, пусть в твоей жизни не будет ничего такого, что стыдно увидеть на снимке.



Сосчитай.



ВІДТВОРИ МАЛЮНОК ЗА КЛІТИНКАМИ. Зобрази в зошиті.



ЧОТИРИ БАНОЧКИ ВАРЕННЯ

Марк і Ден щойно повернулися додому з міста. Вони були схвилювані й дуже втомлені, але ніколи не зізналися б у цьому, тому що провели цілий день із мамою, відвідавши чудову виставку. Це було так захопливо! Вони побачили стільки цікавого, що коли почали розповідати про все татові, перебивали розповідь один одного.

Потім хлопці почали хвалитися «скарбами», які зібрали за день. В обох були смачні маленькі шматочки сиру, загорнуті в сріблястий папір, пакети з печивом і кукурудзяними пластівцями, а також чотири маленькі баночки варення.

О, ці баночки зі смачним варенням! Вони стояли на столі, виблискуючи в променях світла. Одна баночка була з полуничним варенням, друга – з абрикосовим, третя – з чорної смородини, а четверта – з мармеладом. Марку й Дену знадобилося чимало часу, щоб вирішити, як поділити баночки. Зрештою Марк погодився взяти собі полуничне й абрикосове варення, а Ден – варення з чорної смородини й мармелад.

У кожного з хлопців було по дві баночки варення. Під час вечері Марк і Ден поставили баночки поряд із собою на стіл, щоб милуватися ними. Це були невеликі баночки, але в радісних очах хлопців вони були найдорожчими з усіх банок у маминому буфеті.

Упродовж вечері брати тільки те й робили, що говорили про ці чудові баночки: як вони купили їх і що збиралися з ними робити. Хлопці були впевнені в тому, що самі з'їдять усе своє варення. А якщо смакувати лише по ложці щодня, задоволення можна буде розтягнути надовго.

Вечеря вже майже закінчилася, як раптом тато сказав щось таке, що трохи засмутило братів. «Бідний тато! – промовив він сумним голосом, ніби звертаючись до самого себе. – У нього ніколи не було своєї цілої банки варення».

Марк і Ден замовкли. Вони з подивом дивилися на тата, замислившись, чи серйозно він говорить, чи жартує. Потім брати подивилися на свої дорожочні баночки.

«Ось, тату, – сказав Марк, – візьми мою баночку з полуничним варенням».

«Мій дорогий хлопчику! – сказав тато. – Я не братиму твого варення. Це був тільки жарт».

«Але ти повинен узяти його, – наполягав Марк, ставлячи баночку з полуничним варенням прямо перед татом. – Адже у мене залишилося ще абрикосове варення».

Слова сина приємно вразили батька, але краєм ока він спостерігав за Деном.

Для Дена боротьба була важкою. Він зітхав, кидаючи погляд з однієї баночки на іншу. Хлопчик узяв баночку з мармеладом, поставив її, потім узяв іншу баночку, з чорною смородиною. Серйозний вираз його обличчя свідчив, що всередині нього відбувається боротьба.

«Тату, – сказав син нарешті. – Я думаю, ти можеш узяти й одну з моїх баночок. Візьми, будь ласка, варення з чорної смородини». Промовивши це, Ден поставив баночку варення перед татом.

«Мої дорогі хлопчики, – сказав тато. – Звичайно ж, я не їстиму ваше чудове варення. Але я задоволений, що ви запропонували його мені. Я завжди пам'ятатиму про це».

Артур Максвелл

ПАРАЗИТ НА ЯЗИЦІ

Чи буває так, що образливі й погані слова зриваються у тебе з вуст?

У напіввідкритому роті риби може перебувати паразит, велика личинка. Це *Cymothoa exigua*, його ще називають «мокриця, що пожирає язик». Паразит проникає через зябра, прикріплюється до основи язика передніми лапами і висмоктує кров із живильної її артерії. Через нестачу крові язик починає поступово атрофуватися, доки риба не залишається зовсім без язика, а паразит займає його місце.



Дослідники зазначають, що риба зникає і не зауважує підміни. Вона використовує паразита як

язик, але, зрозуміло, це вже не здорова риба. Вона хвора, тому що у неї в роті живе паразит, хоч вона цього не розуміє.

Якщо твої слова ранять людей, то ти маєш потребу в тому, щоб Ісус, небесний Лікар, вилікував тебе. Але тобі потрібно відкрити своє серце і попросити Його вилучити звідти все, що шкодить тобі.

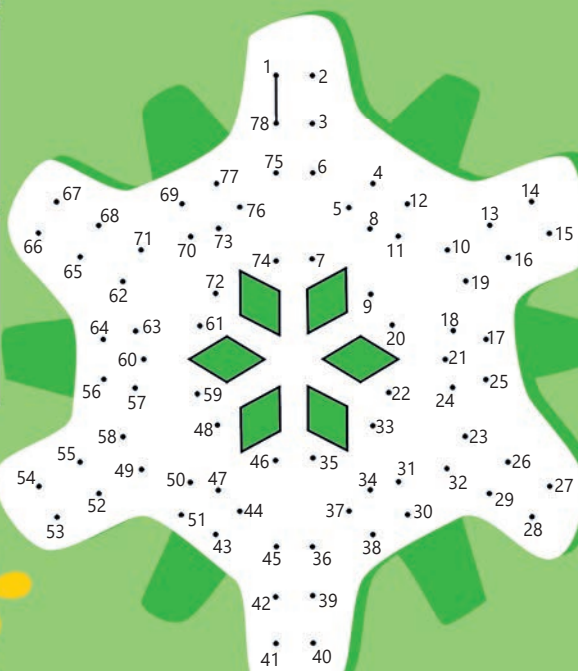
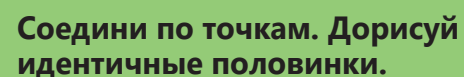


ЗАДАНИЕ



Около 50% населения Земли никогда не видело настоящего снега. Разве что на фото.

ЗАДАНИЕ



Снежинки на 95% состоят из воздуха. Это определяет их основной цвет – белый.

ЗАДАНИЕ

3 ЗАДАНИЕ

Преодолей лабиринт.



Illustration of a large snowflake-shaped maze. A girl in a green hat and orange coat stands on the left, holding a carrot. A boy in a red hat and green coat stands on the right, holding a candy cane. Pink arrows point to the start and end of the maze path.



Почему снег хрустит при ходьбе? Основная причина – кристаллики ломаются. Чем ниже температура снега, тем громче звук.

Кстати, скрип, похожий на хруст снега, можно получить, если сжимать смешанные соль и сахар. Раньше этот прием довольно часто использовался при озвучивании фильмов и в театральных постановках.

Существует Всемирный день снега. Он ежегодно отмечается **19 января**.

В Японии на острове Хоккайдо существует музей снежинок. Он назван в честь физика **Накая Укитиро**.

ЗАДАНИЕ

Реши кроссворд.
Впиши названия зимних картинок в сетку кроссворда и тогда отгадаешь ключевое слово.



Сделай объемную снежинку из полосок своими руками.

Тебе понадобятся:

6 полосок плотной бумаги
длиной около 30 см;

скрепки или клей.



ЗАДАНИЕ

1. Переплети между собой 6 полосок, соедини стыки скрепками или клеем.
2. В центре образовался квадрат.
3. Соедини крайние полоски. Получилась деталь из полосок и петелек.
4. Повтори все действия с другими 6 полосками. В итоге получились две детали. Соедини детали и смести верхнюю часть в сторону на 45 градусов. Получился цветок из 8 лепестков. Все стыки склей.
5. Полоски приклей к лепесткам. Вот и всё!



УРОК КРИВОГО ГВОЗДЯ

В воскресенье Максим и Сережа вместе с дядей Пашей поехали в село к дедушке и бабушке. Там, в дедушкином сарае, дядя Паша устроил себе столярную мастерскую. Он пообещал племянникам научить их столярному делу. Всю дорогу они мечтали о том, что они смогут сделать своими руками, когда научатся у дяди Паши работать в столярной мастерской. Поэтому, когда Максим и Сережа, отведав бабушкиных угощений, торопили дядю Пашу идти в мастерскую, они даже не ожидали, что все начнется с такого неинтересного задания. К тому же оно оказалось совсем непростым.

— Сначала вам нужно научиться работать молотком. Я тоже когда-то начинал с этого. Вот вам гвозди, молотки и деревянные бруски. Сегодня будете учиться забивать гвозди так, чтобы они полностью, до самой шляпки, входили в дерево.

И дядя Паша быстро и аккуратно забил гвоздь в деревянный брусок. Он показал, как нужно держать молоток и гвоздь, а потом улыбнулся и сказал:

— Только пальцы берегите!

Ребята начали пробовать. Ой! Почему гвозди такие непослушные? Так и норовят погнуться! И молотки тоже не слушаются. Постоянно так и хотят ударить мимо гвоздя! И почему у дяди Паши все гвозди быстренько так прячутся под молотком в дерево, а у них не получается вогнать их в доску? Максим не выдержал и заплакал. Что теперь скажет дядя Паша, если он уже погнул шесть гвоздей и ни одного не забил до конца? У Сергея дела обстояли немного лучше, хотя тоже было четыре погнутых гвоздя — он работал медленнее; а тот, что он забил самым последним, почти у цели тоже наклонил шляпу и врезался ее краем в брусок.

— Ну, как тут мои помощники? — спросил дядя Паша, заходя в двери мастерской.

Увидев слезы на щеках у Максима, он обнял племянника за плечи и сочувственно произнес:

— Понимаю, это непросто. Я и сам когда-то испортил много гвоздей. Но вы, ребята, не отчаивайтесь. Передохните немного. Я вам яблочек принес. Угощайтесь. А я вам расскажу, чему можно научиться у кривого гвоздя. Этот урок я запомнил с самого первого дня, когда впервые взял в руки молоток и гвозди.

Мальчики с удовольствием ели яблоки, присев на стоявшие здесь деревянные табуретки. А дядя Паша начал свой рассказ.

— Однажды большой кривой, ржавый гвоздь, лежащий в углу сарая, учил маленьких гвоздиков в пластиковой коробочке на одном из стеллажей: «Если хотите никогда не попасть на свалку, где вы будете ржаветь и мокнуть под дождями и в лютую стужу, нужно терпеливо перенести все удары молотка по вашим шляпам. Конечно, это не совсем приятно, но зато потом вам будет уютно и тепло в деревянном доме. Вы будете чувствовать себя великолепно! Ведь так здорово держать собой важную деталь в доме вашего хозяина, выполняя почетную миссию. И многие годы ощущать себя полезным и нужным. Как я был глуп, что не захотел быть послушным и терпеливым!» Я подслушал этот шепот ржавого гвоздя и подумал: это хороший урок и для меня. Если быть послушным и терпеливым, не уклоняться от своих обязанностей, то можно всегда быть полезным и избежать многих неприятностей. Кому нужен кривой гвоздь? Так и непослушных, нетерпеливых работников ждет неудача. Я уверен, что у вас хватит и терпения, и желания быть послушными. Вы сможете стать хорошими мастерами своего дела, если запомните урок кривого гвоздя.

РОЗФАРБУЙ.

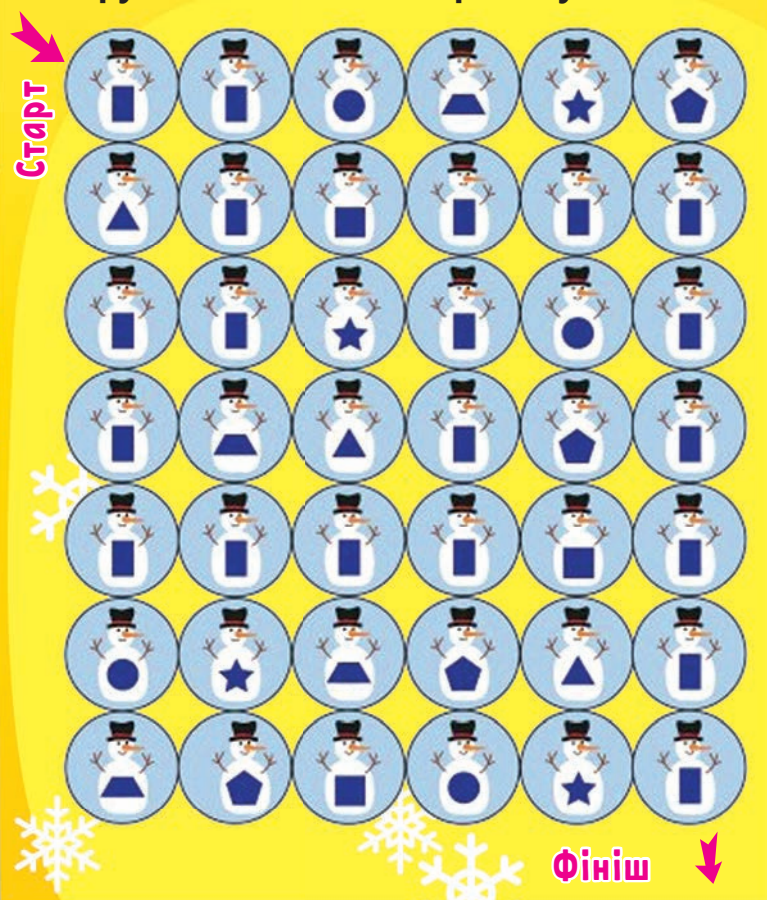


СМАСТЕРИ КОРМУШКУ.

Обведи необходимые для этого предметы.



Пройди шлях від старту до фінішу, рухаючись лише по прямокутниках.



Здесь зашифрованы две пословицы, в которых говорится, как вести себя зимой на улице. Расшифруй их.





БАБУСИН СІК

Алла Кривоносова

Кожен хлопчик або дівчинка має свої смаки й уподобання, тобто віддає перевагу чомусь. Дівчинка Орія найбільше полюбить томатний сік. Заготовляє цей сік бабуся у великих скляних банках ще влітку. А холодного зимового дня так чудово смакувати сік, згадуючи сонячне й щедre літечко.

Бабуся Варвара залюбки пригощає усіх своїх рідних смачним борщиком, який вона готує, використовуючи томатний сік. Тому бабуся заготовляє сік у великій кількості, аби вистачило до нового врожаю, і зберігає у прохолодному льосі. Щоб дістатися до цього приміщення, потрібно увійти до літньої кухні, потім обережно підняти кришку льоху й обережно спуститися вниз, використовуючи високу дерев'яну драбину. Дорослі категорично не дозволяють дітям заходити до літньої кухні, побоюючись, щоб хтось із них заради цікавості не відкрив льох і не впав туди.

Сьогодні до бабусі завітали внуки Оріся і Тетянка. Надворі прохолодно, але дівчатка залюбки проводять час на вулиці, постійно вигадуючи нові рухливі ігри. Вони одягнені в теплі кошушки й шапочки, тому не відчувають холоду. Бабуся й батьки попередили дітей, щоб вони навіть не наближались до літньої кухні, тому що входні двері приміщення залишатимуться відчиненими аж до вечора.

Дівчатка запам'ятали бабусину пере-
сторугу. Та спливали години, їм захотілося
побачити щось особливе. Оріся згадала,
що в літній кухні завжди є щось цікавеньке.
Нічого не кажучи старшій сестрі, вона

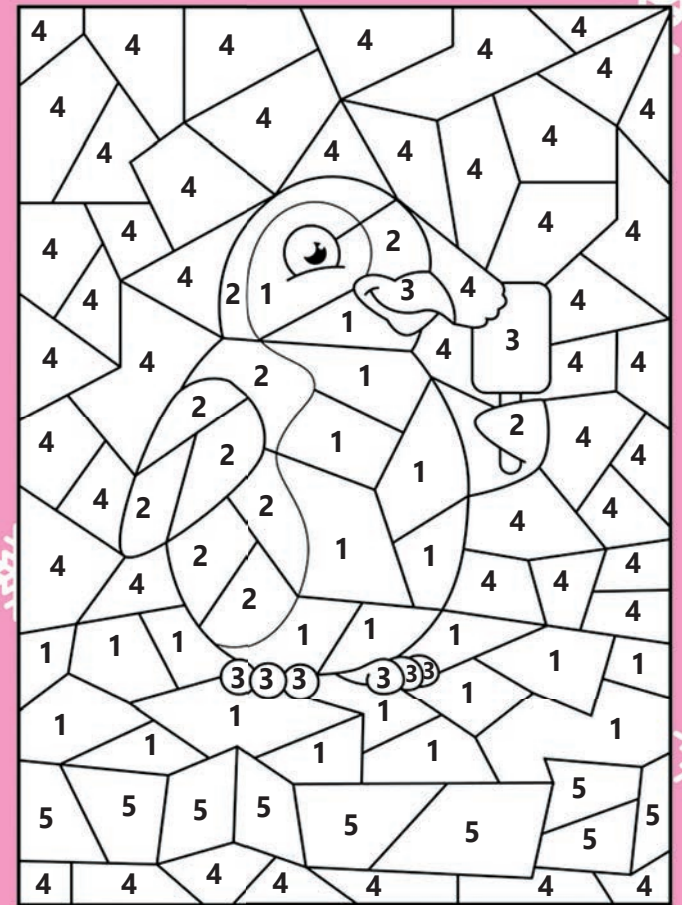
наблизилася до вхідних дверей і від здивування широко розплющила свої оченята. «Ой!» – зойкнула дівчинка від несподіванки. На великому дерев'яному столі стояли скляні банки, ущерть заповнені томатним соком. «Ось чому дорослі не дозволяли заходити до літньої кухні, мабуть, заховали сік», – подумала Оріся. Дівчинка не знала, що цей сік був призначений для приготування борщу, а тому мав дещо кислуватий присмак і їй навряд чи сподобався б. Оріся рішуче увійшла до приміщення, щоб випити хоча б трішки. Дівчинка забула про заборону дорослих і не помітила, що кришка льоуху була відчинена. Ще мить – і Оріся опинилася в льосі. Її падіння було таким стрімким, що вона навіть не зрозуміла, що трапилося.

Старша сестричкадесь забарилася, тому не встигла попередити Орісю про небезпеку, вона зауважила лише, що сестрички немає на подвір'ї. Тетянка все зрозуміла й чимдуж побігла по допомогу. Розгублена Оріся почала підніматися сходами вгору. День був прохолодний, тому дівчинка була тепло одягнена й уникнула серйозних травм після падіння.

Усі, хто був удома, швидко прибігли до літньої кухні. Оріся саме долала останню сходи́нку. Занепокоєні дорослі почали оглядати дівчинку. Слава Богу, усе закінчилося добре! Проте Оріся запам'ятала на довгі роки: якщо бути надто цікавим і безпечним, забуваючи про перестороги, це може призвести до недобрих наслідків.

Не забувайте і ви про це, друзі!

РАСКРАСЬ ПО ЦИФРАМ.



1

2

3

4

5

**ЗНАЙДИ ЛОГІЧНУ ПОСЛІДОВНІСТЬ.
ДОМАЛЮЙ ВІЗЕРУНОК.**



Посмотри внимательно на картинку и соедини со снеговиком те предметы, в которые его нарядили ребята.

«ЗИМНИЙ» КРОССВОРД

1 А ну-ка, ребята,
кто угадает:
на десятерых братьев
двух шуб хватает.

3 Без рук, без ног,
а рисовать умеет.

4 Летом спят,
а зимой бегут.
В гору – деревяшка,
под гору – коняшка.

Летит без крыльев и поет,
прохожих задирает.
Одним проходу не дает,
других он подгоняет.

6 В белом бархате деревня,
и заборы, и деревья.
А как ветер нападает,
этот бархат опадает.

5 С неба звезды падают, лягут на поля.
Пусть под ними скроется черная земля.
Много – много звездочек тонких, как стекло.
Звездочки холодные, а земле тепло.

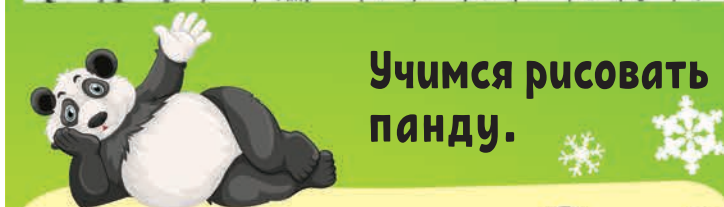




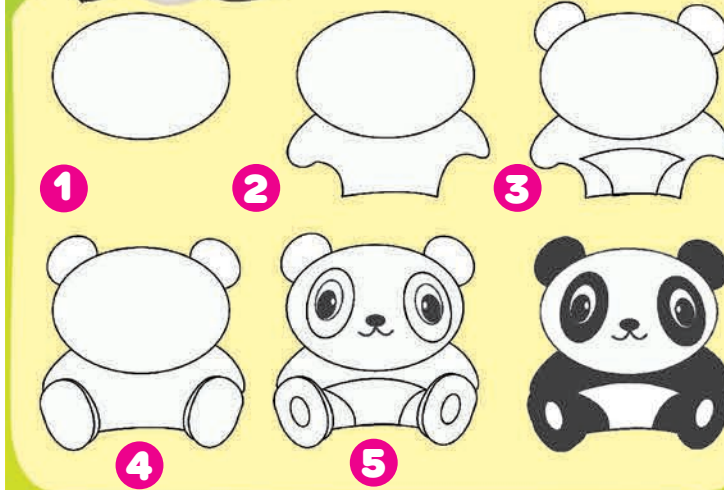
Обведи по точкам и раскрась.



НАЙДИ ПАНДУ.



Учимся рисовать панду.



ПТАШИНЕ ЩАСТЯ

Іва Дель Галуша

Переклад: Олени Розовенко

Одного холодного, сніжного дня Енні дивилася у вікно. Птахи сиділи на деревах, розпушивши пір'я, намагаючись зігрітися.

Енні помітила п'ять маленьких пташок, які сиділи на яблуні. Вони були голодними й стривоженими.

Енні поклікала маму, щоб вона прийшла й подивилася. Мама побачила птахів і сказала: «Ми повинні щось приготувати поїсти для них».

Мама взяла мисочку й поклала в неї трохи вівсяної каші, кукурудзяної крупи, хліба і різного зерна. Вона дала мисочку Енні й сказала: «Доню, одягни пальто, щоб не змерзнути, і віднеси цю мисочку з їжею птахам, щоб вони могли поїсти і не голодувати сьогодні».

«Дякую, мамо!» – сказала Енні, обнявши маму.

Потім дівчинка одягла пальто й шапку, взяла миску з їжею і понесла пташкам.

Птахи дуже зраділи, коли побачили їжу. Вони так швидко все з'їли, що Енні не встигла озирнутися. Зазвичай птахи не кажуть «дякую», але ці так вдячно цвірінкали, що Енні зрозуміла: птахи щасливі. Від цього в Енні теж настрій покращився.

А кому можете подарувати радість ви, друзі? Намалюйте або напишіть про це.

Горобчики

Хоч горобчики і невибагливі у виборі їжі, проте взимку ці маленькі сірі пташки потребують допомоги людини. Харчуються горобчики насінням, зерном, хлібними крихтами. Тому варто їх підгодовувати.



Снігурі

Як це не дивно звучить, але чим більші морози, тим спокійнішими здаються снігурі. Зазвичай вони літають невеликими зграйками до 10 осіб. У люті морози снігурі сидять нерухомо і лише час від часу перебувають у пошуках, щоб з'їсти якусь ягідку горобини чи насіння. Особливо вони люблять горобину.



Сойки

Ці красиві птахи теж завчасно готуються до зими. Рацион сойки дуже різноманітний: комахи, ягоди, насіння, зерно, горіхи. Але взимку вони харчуються переважно жолудями. Ще восени сойки шукають жолуді й ховають у дуплах дерев, між корінням, під пеньками. До того ж ховають лише відбірні жолуді, тому нерідко восною вони проростають. Завдяки хорошій пам'яті ці птахи легко знаходять свої схованки.



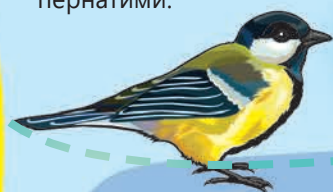
Зима – важка пора для птахів, тому потрібно їм допомогти перезимувати. Змайструй годівничку і допоможи пташкам пережити люті морози.

Дятли

Цікаво спостерігати за зимівлею дятлів. Дятли можуть як відлітати в теплі краї, так і зимувати в рідних лісах. Зимують вони в дуплах, які самі й видовбують. Зазвичай дятли харчуються комахами, ягодами й насінням, але взимку їхній раціон значно звужується. Їх рятує насіння ялинових і соснових шишок. І попри невелику кількість їжі, дятли – дуже щедрі птахи й охоче можуть поділитися їжею з іншими пернатими.



Синичка – велика трудівниця. Готуватися до зими вона починає ще весною або влітку. І до холодних зимових днів ця маленька пташечка може назбирати і сховати до 15 кг насіння і зернят. Проте взимку не завжди їй вдається знайти схованку. Тому доводиться шукати їжу під снігом або харчуватися в годівничках.



Рецепт саморобних цукерок із сухофруктів, горіхів та насіння

Складові:

- 1 По 70–80 г фініків, чорносливу, родзинок і кураги;
- 2 50 г будь-яких горіхів;
- 3 50 г вівсяних пластівців;
- 4 4–5 ст.л. кокосової стружки, какао-порошку або мигдальної стружки;
- 5 1 ст.л. соку лимона.



Приготування:

Подрібнити вівсяні пластівці й кокосову стружку, додати горіхи. Сухофрукти пропустити через м'ясорубку. Усе змішати. Має утворитися однорідна маса. Додати сік лимона, перемішати, сформувати цукерки. Усередину можна покласти по горішку (наприклад, фундук). Зовні обвалити в какао-порошку, кокосовій або мигдальній стружці.



Підготовка звірів до зими

Лисички, зайці та вовки до морозів практично не готуються, адже проводять зиму в пошуках їжі. Зайченята лише «перевдягаються»: змінюють сірий колушок на білий, щоб хижак не помічав їх на сніговій ковдрі. Лисички й вовки колір шубки не змінюють, але хутро у них стає густішим і пухнастішим: так легше пережити люті морози. Вовки збираються в зграї, бо їм так значно зручніше виживати взимку. Хитрі лисички шукають будь-які вільні нірки, щоб перепочити й сховатися від заметілі.

Бобри не впадають у сплячку, але підготовку проводять відповідально. Бобри живуть великими сім'ями, усі разом вони будують поблизу води собі затишні хатинки, поряд з якими складають свою їжу – гілочки з дерев. Також вони харчуються корінням рослин, котрі ростуть у воді.

Хто перший?

Зимової пори обсяги їжі значно скорочуються, саме тому багато звірят починають готуватися до холодів ще з осені, а деякі розпочинають займатися заготівлею харчів з літа. Найпершими збирають запаси гризуні. Улітку вони шукають по лісу зернятка, горішки, відкладаючи їх у нірки. Це дає їм можливість усю зиму сидіти у своїй домівці, не виходячи назовні. Майже увесь час гризуни сплять, перериваючи сон лише для того, щоб поїсти.

Водяні тварини зимують по-різному. **Дрібні рачки, молюски, комахи** вмерзають у кригу і так чекають тепла. Їм не дуже холодно, адже згори крига вкрита «сніговим кожухом», а знизу є водяна «підстилка», температура якої завжди вища за нуль. Ось чому перелічені водяні істоти, замуrowані в кригу, заціпеніли, але живуть. Якщо взяти шматок льоду і поступово розтопити його, то в банці, де була крижинка, завирує життя.

Як **білка** готується до зими?

Руді мешканки лісу не впадають у сплячку, хоч і проводять багато часу у своїх помешканнях – дуплах, котрі вони облаштовують високо на деревах. Білка змінює колір своєї шубки з рудого на сіруватий для маскування від хижаків. Ці тварини перечікують сильні морози та завірюху у теплих дуплах. Кубельце тваринка облаштовує в дуплі або ж будує сама з гілок і хмизу – кругле, як м'ячик. Звірятко спить, загорнувшись клубочком, а пухнастим хвостом укривається, наче ковдрою. За погожої днини білочки виходять шукати свої запаси, зроблені влітку і восени. Жолуді, горіхи, зернята білки ховають у дуплах дерев, у щілинах кори або закопують, гриби та ягоди сушать, настрикуючи на гілочки. Таких маленьких комірчин роблять дуже багато. Як же всіх запам'ятати? Ці тварини просто шукають запаси всюди – не лише свої, а й заготовлені іншими білками.

Їжак міцно спить від листопада до квітня і зовсім нічого не їсть. За літо й осінь він добре наїдається, а під час зимового сну лише дуже повільно худне.

Строката **сойка** всю осінь ховала під корінням дерев жолуді та ягоди. У таких коморах буває по декілька кілограмів жолудів! Часто сойка забуває, де що сховала, а потім на місці комори виростають маленькі дубки.

Зиму **бурі ведмеді** проводять у неглибокій сплячці в барлозі, під корінням вивернутого дерева або поваленим стовбуром, натягнувши туди купу листя, моху та ялинових гілок і склавши їх у вигляді велетенського гнізда. Згори барліг заносить снігом, залишається тільки невеличка продуховина в сніговому покриві, яку продирав ведмідь і яка свідчить про його перебування під снігом.

Перед тим як залягти в зимову сплячку, ведмеді багато їдять, накопичуючи якомога більше жиру. Самці залягають у барліг окремо від самок. Сон у ведмедів своєрідний: температура тіла, частота дихання та пульсу майже не змінюються. Вони не засинають, а тільки

дрімають, прислухаючись, що діється навкруги. У разі небезпек залишають барліг.

У барлозі під пухнастим сніговим покривалом тепло і затишно. Там самка й народжує одного чи двох малюків. Цікаво, що вага новонародженого ведмежати не перевищує 500 грамів. Воно може розміститися на долоні дорослої людини. Маля народжується зовсім голе, сліпе і безпомічне. Лише через місяць у нього відкриваються очі. За зиму ведмежа підросте, а коли настане весна, вже разом із матір'ю вирушить на пошуки їжі.

У період сплячки ведмеді нічого не їдять і живуть за рахунок підшкірного жиру, відкладеного влітку і восени.

Веселый English

WHAT TIME IS IT?
КОТОРЫЙ ЧАС?

TASK 1

Refresh numerals and pay special attention to the table. Повтори числительные и обрати особое внимание на табличку. Она поможет тебе в определении времени.

Чтобы указать время, тебе понадобятся две частицы: **TO** (после 6 и до 12) и **PAST** (после 12 и до 6). Причем:

- вначале ты должен назвать количество минут, затем – часы.
- определенное количество минут можно заменить такими словами, как:
 - quarter – 15 minutes
 - half – 30 minutes

Например: It's a half past five.

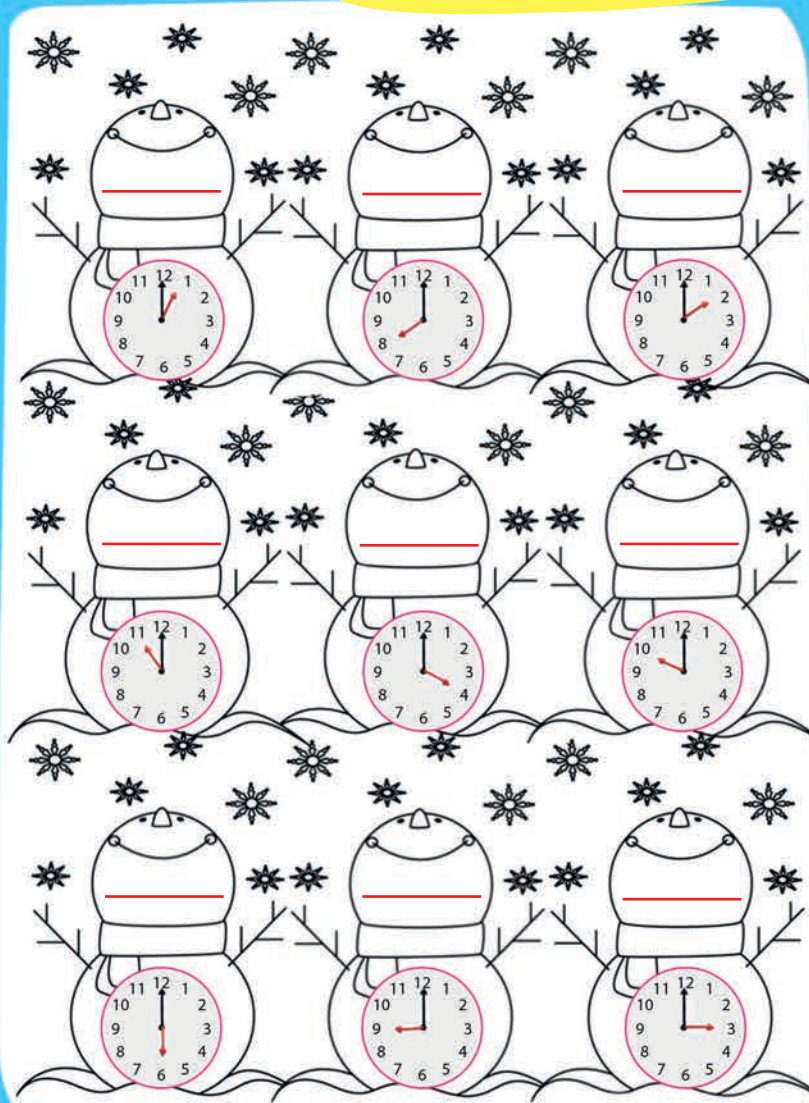


- five – 5
- ten – 10
- fifteen – 15

- twenty – 20
- twenty-five – 25
- thirty – 30

TASK 2

Look at the watches and write down the time they show. Посмотри на часы и словами запиши время, которое они показывают.



TASK 3

Match the time with the watches. Соедини часы с правильным определением времени.

13.00	half past one	13.30	ten past one
13.05	twenty past one	13.35	five past one
13.10	(a) quarter to two	13.40	twenty- five to two
13.15	twenty- five past one	13.45	one o'clock
13.20	five to two	13.50	twenty to two
13.25	ten to two	13.55	(a) quarter past one

TASK 4

Tell about your day - write the time in gaps and draw it on the watches. Опиши свой день - напиши время в каждом квадратике и нарисуй стрелки на часах.

MY DAY

What time do you go to school?

What time do you do your homework?

What time do you get up?

What time do you have a dinner?

What time do you have a supper?

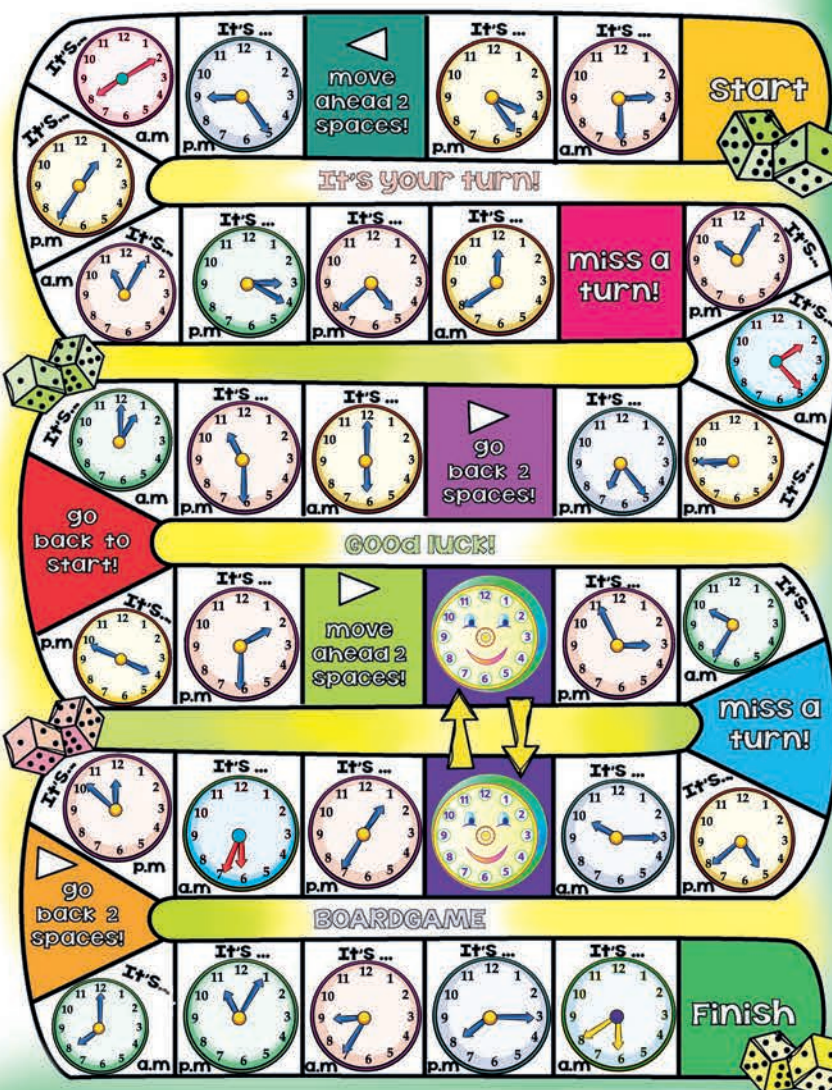
What time do you go to bed?

What time do you go for a walk?

What time do you have a breakfast?

TASK 5

Play the game with your friends, using gained knowledge. Сыграй с друзьями в игру, используя выученный материал.



Наталія Ольхович,
Марія Власюк

Олексій нетерпляче топтався на місці, очікуючи, доки світлофор моргне, увімкнувши зелене світло.

Едик, який стояв поруч, штовхнув його в бік, йому не було чим зайнятися:

— Ей, ти чого?! — обурився Олексій і дав здачі.

Між хлопцями розпочалася штовханина. Футбольний м'яч випав із рук Олексія і покотився вздовж тротуару. Хлопці побігли за ним, доки той не викотився на проїжджу частину дороги.

— Ви куди? — почули вони над собою знайомий хриплий голос. Миколка зі старшого класу зупинив їхній м'яч ногою.

— На стадіон? — запитав він, не дочекавшись відповіді, і спритно перекинув м'яч Олексію. — То чому стоїте?

— Та... — почав було Едик, але Миколка різко перебив його.

— Хто останній, той невдаха! — вигукнув він і почав переходити дорогу.

На пішоходному переході людей не було, машин також не видно. Тому хлопці, не звертаючи уваги на червоне світло світлофора, побігли через дорогу.

Вони так поспішали, що навіть не подивилися ні наліво, ні направо. Але добігти їм вдалося тільки до середини дороги, аж раптом перед ними, голосно сигналячи, промчав автомобіль. Хлопці зупинилися й позадували, та тієї ж миті за ними зі страшним скрипом загальмував тролейбус. Автомобіль, який їхав за тролейбусом, ледь не заїхав у нього. Рух на дорозі припинився.

А хлопці стояли посеред дороги, зі страхом позираючи то туди, то сюди, не в змозі ступити ні кроку. Для пішоходів загорілося зелене світло.

З машини вийшов поліцейський і покликав хлопців до себе.

А чи знаєте ви, що поліцейські «штрафують» не тільки шоферів, а й пішоходів, які порушують правила дорожнього руху? Олексій з Едиком того дня про це дізналися вперше.

І яке виправдання вони могли вигадати? Що це Миколка їх підмовив? Миколки — як не дивно! — з ними не було, він лише ступив однією ногою на проїжджу частину, хоч сам і не думав переходити дорогу. Він просто... пожартував. Ото жарті!

— Ви ж, хлопці, знаєте, як потрібно переходити дорогу! Ви ж бачили, що горить червоне світло, — це вже тато Олексія намагався з'ясувати причину виникнення небезпечної ситуації, — то чому ж ви побігли?

— Тому що Миколка... — почав виправдовуватися Едик, але не договорив.

— Бог дав вам розум, щоб ви думали і приймали правильні рішення, а не бездумно когось наслідували. І це стосується не тільки цього випадку, а й подальшого вашого життя.

Що ж, люди з різними, інколи й недобрими намірами спонукають нас робити те чи інше. Але якщо ми знаємо, як чинити правильно, варто робити саме так. Тоді ми зможемо уникнути небезпечної ситуації!

ВЕСЕЛА МАТЕМАТИКА.

Обчисли приклади.

$$\begin{array}{r} 563 \\ +435 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 758 \\ +272 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 124 \\ +324 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 167 \\ +571 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 247 \\ +547 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 667 \\ +610 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 322 \\ +877 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 332 \\ +186 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 878 \\ +412 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 149 \\ +260 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 736 \\ +871 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 388 \\ +661 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 494 \\ +741 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 112 \\ +333 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 798 \\ +435 \\ \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 712 \\ +217 \\ \hline \end{array}$$



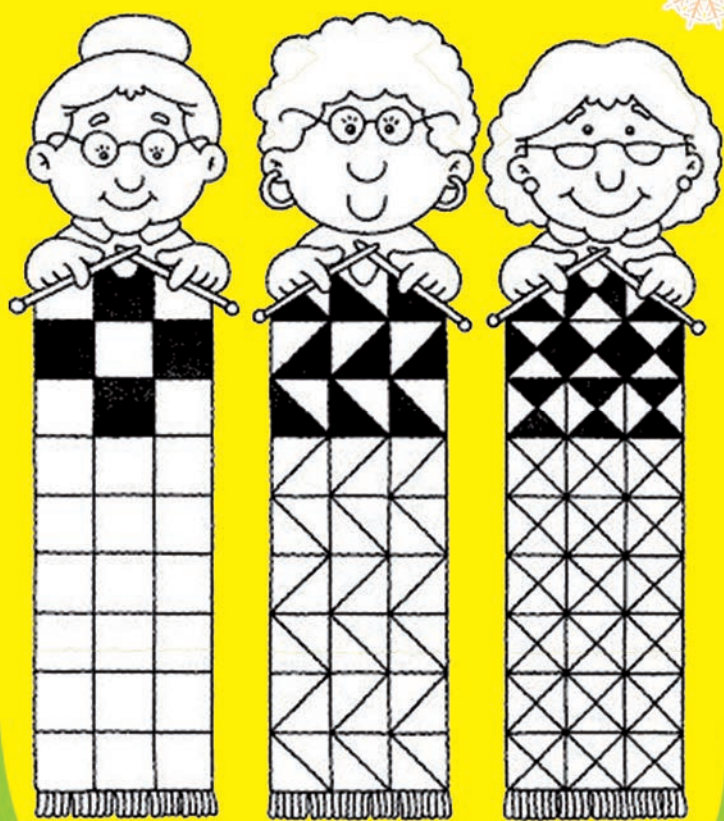
ЗНАЙДИ 10 ВІДМІННОСТЕЙ.

НАЙДИ НА КАРТИНКЕ
шість зайчиків и двох птичек.

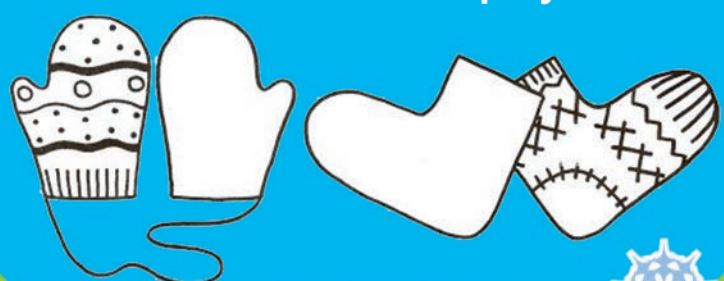
НАЙДИ ФРАГМЕНТЫ И РАСШИФРУЙ СЛОВО.



ПОМОГИ БАБУШКАМ СВЯЗАТЬ ШАРФИКИ, СОБЛЮДАЯ УЗОР. РАСКРАСЬ.



НАРИСУЙ на второй паре точно такой же рисунок.



НАЙДИ ЛИШНЕЕ.



Пронумеруй пазлы в такой последовательности, щоб отримати зображення пінгвінчика.



«Я тебя никогда не оставлю!»



Мама и Костик зашли в большой магазин. Мальчик сразу направился в отдел, где продавались игрушки, но мама сказала, что прежде нужно купить сестричке туфли.

– А можно я подожду тебя, мама, здесь, возле игрушек, пока ты сделаешь свои покупки? – попросил Костик.

Мама согласилась, так как отдел с детской обувью был рядом.

– Хорошо, Костик. Я буду тут, рядышком. Возьму туфельки, заплачу за них и подойду к тебе. Только ты никуда не уходи из этого отдела.

Через несколько минут мама уже платила деньги в кассу.

Вдруг она услышала пронзительный крик сына: «Мамочка, где ты?! Мамочка, я потерялся!»

Забыв о покупке, мама побежала за Костином, который был уже почти у выхода.

– Сынок, я тут, куда же ты?

Костик бросился в мамины объятия и расплакался.

– Почему ты побежал к двери, я ведь сказала, что сейчас приду за тобой? – вытирая мокрые глаза сына, спрашивала мама.

– Я думал, что ты уже ушла, – сквозь слезы объяснил Костик.

– Сынок, неужели ты думаешь, что я бы тебя здесь оставила одного и ушла домой? Мама тебя никогда не оставит! Не бойся!

Маленькие дети всегда боятся оста-

ваться без взрослых, особенно без мамы или папы. Почему? Потому что сами они беззащитны и беспомощны. Так устроен человек. Малыш нуждается в помощи взрослых, а взрослый человек нуждается в помощи Бога, Который заботится обо всех. Но некоторые дети иногда считают, что они всё знают, всё умеют и могут быть полностью самостоятельными. Костик тоже так думал, поэтому и попросил маму оставить его в игрушечном отделе. И хотя мама постоянно наблюдала за ним, мальчик этого не видел и не знал. Пока его мысли были сосредоточены на игрушках, он забыл о маме, забыл ее слова, которые она говорила ему. А когда через несколько минут вдруг вспомнил о ней, Костику стало страшно – он испугался, что мама его оставила и ушла.

Через несколько минут Костик успокоился и вспомнил об игрушках. А мама вспомнила о своей покупке, оставленной в магазине. Они возвратились, забрали туфельки для сестрички и зашли в отдел с игрушками, где купили красивый грузовичок для Костика и маленького пупсика для его младшей сестрички Кати. Костик снова чувствовал себя вполне безопасно! Еще бы! Хотя он не держался за мамину руку – теперь его руки были заняты новеньким грузовичком – мама шла рядом, поэтому Костику нечего было бояться.

ВИКОРИСТОВУЮЧИ ФІШКИ ТА КИДАЮЧИ КУБИК, ПРОЙДІТЬ ДОРІЖКОЮ. БІЛІ КЛІТКИ – ПРОПУСК ХОДУ.





Світлана Поліщук



Матвій Корнелюк



Каріна Калиушко



Софія Губарь



Анастасія Бибік



Богдан Коваль



Лідія Колош



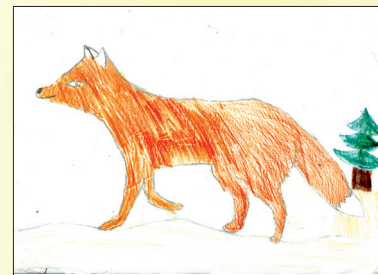
Віка Кот



Іванка Сільченко



Луїза Куц



Інна Гусак



Тоня Коваль



Валік Твердохліб



Кароліна Ярош



Луїза Борисова



Андрій Ткач

НД 10:00

ПРОФІ TIME

з професором Філіпштейном

Норв. UA телеканал Надія

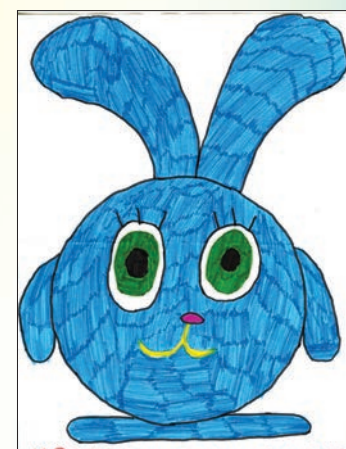
ДИВІТЬСЯ НАС НА СУПУТНИКУ ASTRA 4A SMART TV LG, PHILIPS, SAMSUNG В КАБ.МЕРЕЖКАХ ВАШОГО МІСТА НА МІБ.ДОДАТКАХ IOS, ANDROID



Даша Огульчанська



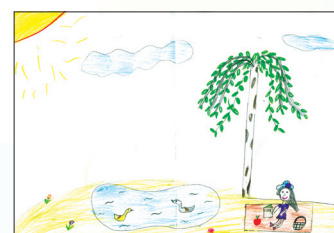
Вероніка Кузьміна



Анастасія Ковтуцька



Полліанна Колош



Віра Руцак



Марина Холод



Вероніка Дусь



Рома Дусь

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ на зворотному боці кожного малюнка).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68

«Джерело життя»
Християнське видавництво



Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Олена Черневич
Над номером працювали:
Інна Гунько, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua

